PROSTOR

D V A N Á C T É V Y D Á N Í **11/2023**

M I L Í Č T E N Á Ř I,

Měsíc padajícího listí a krásných podzimních koláží je na svém vrcholu. Krásy podzimu nás všudypřítomně provázejí školními dny a poskytují nám spolu s dobrou hudbou duševní klid a odpočinek. Podzim je vůbec krásné období - období vnitřního zklidnění a usebrání, pořád však plný dynamiky. Venkovní teplota klesá, počet kulturních akcí však stoupá. Dovolili jsme si vám připravit jejich přehled, abyste nepřišli o své očekávané koncerty. A zatímco příroda postupně utichá, nám se nenápadně přibližují pololetní zkoušky.

V tomto rozpoložení vám rádi zpříjemníme dny vydáním dalšího čísla školního časopisu. Čeká vás spousta poezie, klasické rubriky, připomeneme si listopadové události a dozvíte se víc o dlouho plánovaném šachovém turnaji. Kdo má oči ke čtení, čti!

NECHEJ, PROSÍM, *PROSTOR*
V P R O S T O R U

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis. Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a. Pro zájemce je elektronická verze na stránkách www.konzervatorteplice.cz v záložce Školní časopis.

CO NÁS ČEKÁ, ANEB STUDENTE NEPŘEHLÉDNI

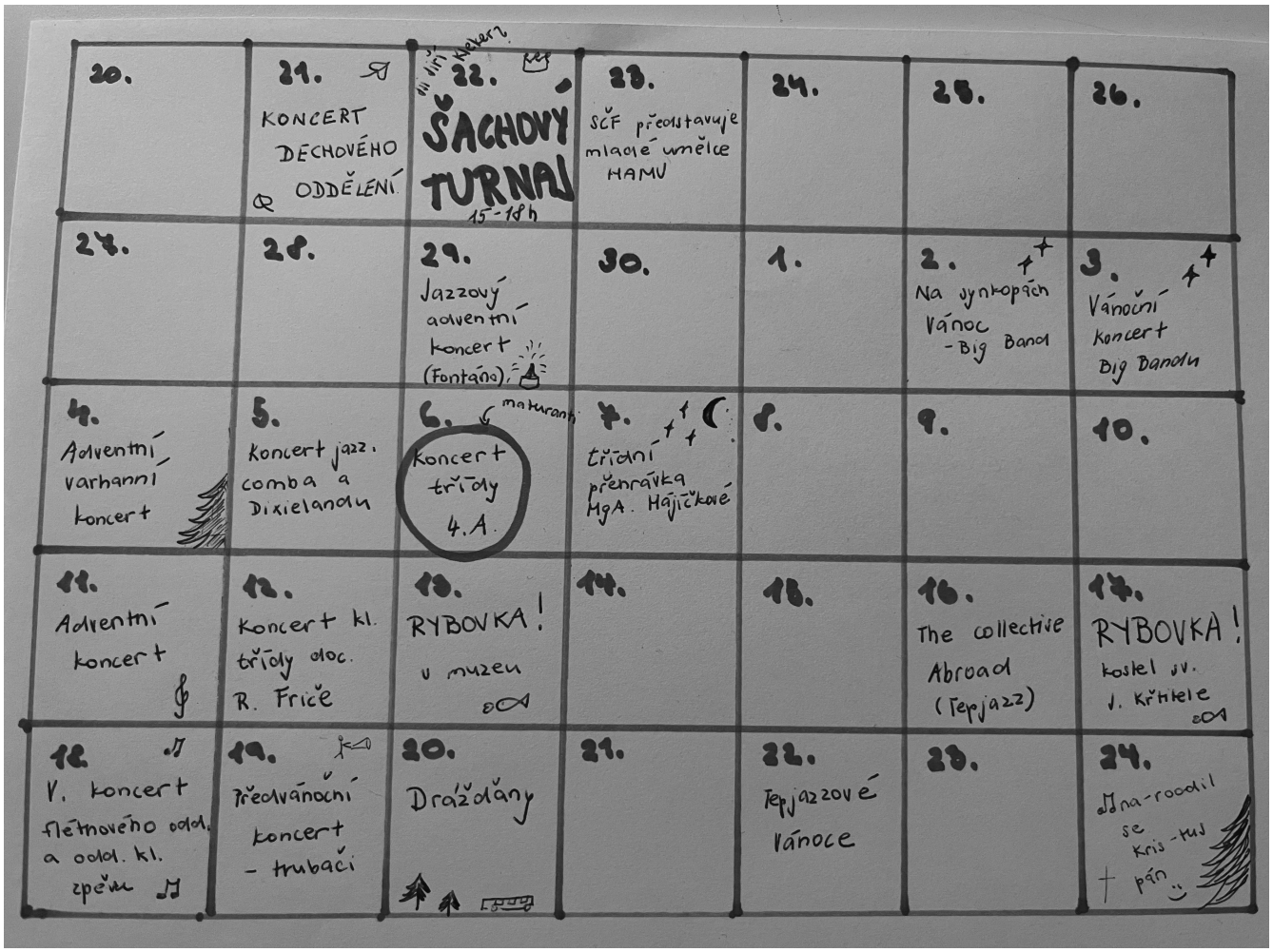

TIP MĚSÍCE

Věděli jste, že ve většině potravinových řetězců již prodávají znovupoužitelné pytlíky, abyste nemuseli plýtvat těmi plastovými? Bývají u ovoce a zeleniny, ale můžete do nich vkládat i pečivo, které máte v plánu v blízké době konzumovat. Takový sáček vás bude stát kolem deseti korun, pomůžete tím planetě a možná se budete cítit i lépe.

Athéna

C H V I L K A P O E Z I E

setkání

zalíbil ses mi už na začátku
v sedm? nebo v půl?
jenže ona povídala,
že seš pěknej vůl.
nevím, co tím chtěla říct
měs okouzlil hned
stejně se teď musím ptát
mám kolem huby med?

múza

když jsem tě poprvé zahlédla
múza mě políbila na čelo
líbej mě radši ty
i když by se to nemělo
najdi si mý rty

když jsem tě zahlédla zas
múza mě políbila na líce
líbej mě radši ty
říkals, že chtěl bys, přece
pamatuju si tvůj hlas

i když jsem tě zahlédla jinde
múza mě stejně políbila na tvář
líbej mě radši ty
poděl se o tu svou zář

listopad

furt myslim na tebe
a ruka mě v týhle zimě
bez tvý ruky zebe.
stejně ti to ani nesluší!
a stejně jsem já
v lásce až po uši

černá silueta

dřív jsem se často ptal
co je zač
ta černá silueta
která mě všude provází
dělá mi druhý stín
i ve tmě
pozoruje každý můj pohyb
drží se mě jako klíště
sleduje každé životní rozhodnutí
prožívá se mnou radosti a strasti
a žije se mnou můj život

lámal jsem si nad tím hlavu
mnoho dekád
než mě to konečně trklo
na smrtelné posteli
když se mi přehrál před očima celý život
že tou černou siluetou
jsem byl celou tu dobu
já sám

Persephona a Morfeus

K N I Ž N Í O K É N K O

P R Ů V O D C E L I T E R Á R N Í H Y S T E R I Í 19. S T O L E T Í

Sečtělý člověk, pro literaturu hořící - homo literus. Zde jest navnazení na rozšíření obzorů nejen v hudebním oboru.

Karolína Zoe Meixnerová je milovnicí české literatury a to především z období národního obrození. Ráda popularizuje nudné osoby, jak si mnozí myslí, vyvrací jejich nedosažitelnost a zdánlivou dokonalost či bezchybnost. Každý z obrozenců měl své charakterové rysy a rozhodně nemusí být špatné mít o nich širší představu, než jen to, že napsali pár zdánlivě nezajímavých knih. Po zjištění tolika informací v nich můžete najít své vzory, spřízněné duše, nebo jen budete chtít dát šanci jejich knihám z takzvaně povinné literatury.

Začátek knihy je také začátkem národního obrození. Je populárně naučná, tudíž z ní jdou čerpat poměrně relevantní a ověřené informace. Jednotlivé kapitoly jsou o různých osobnostech a jejich historickém pozadí. Kniha obsahuje fakty i legendy či šuškandy, které se v té době šířily.

Hanka s Lindou nás uvádí do doby devatenáctého století. Jak už to nevydrželi (měkké i, jelikož byli chlapci) a napsali rukopisy, jež “byly” z třináctého století. Protože z něčeho jako národ přeci čerpat musíme.

Dále oblíbený a známý rozervanec, Karel Hynek Mácha, který možná nebyl až takový romantik. Trpěl majetnickými sklony a silnou žárlivostí a jeho vztah s Lori Šomkovou by se dal popsat jako toxický. Také si zašifroval svůj deník, aby si ho nikdo nemohl přečíst. O století později ho ale rozklíčoval Jakub Arbes a zjistilo se, že Mácha byl velmi aktivní mladý člověk s chutí do - mladistvých činností. A poměrně drsných.

Josef Kajetán Tyl, jehož manželka potratila a tak měl radši osm dětí s její sestrou. Milostný románek mezi Havlíčkem a Boženou? (Neověřeno.) Ladislav Stroupežnický se zájmem o týrání zvířat a (údajně) muže. A v neposlední řadě Jaroslav Vrchlický, jenž ve svém mladém věku, když studoval kněžský seminář, napsal třinácti stránkovou erotickou báseň (pro zájemce, *Rytíř Smil)*, když se s ostatními studenty vsadil, kdo ji napíše nejsprostší. Myslím, že po přečtení posoudíte sami.

Všichni tito spisovatelé (či spisovatelky) jsou významnými osobnostmi našich dějin a mají velký přínos pro naši kulturu. Jejich díla jsou důležitou součástí obecného vzdělání a našeho (potenciálního) rozvoje. Mohou nás fascinovat. Byli především lidmi a jejich odkazy jsou s námi i nadále přítomny.

Athéna

ŠACHOVÝ TURNAJ

Jak jsem již předesílal v čísle minulém, plánovaný turnaj v královské hře se uskuteční již co nevidět. Vybrali jsme hezké datum 22. 11. , a jak jste mohli vidět na plakátcích, jejichž autorem je vášnivý šachomil Michael Jermář, čas je velmi vhodný, 15 - 18 hodin. Všechny srdečně zveme, i v případě, že se do turnaje přímo nepřihlásí a budou si chtít zahrát jen tak nebo se jen podívat:) Přihlašovat se lze pomocí QR kódů na plakátech, nebo podobně jako u šachového okénka, zprávou mně, nebo panu vrchnímu - mistru Jermářovi.

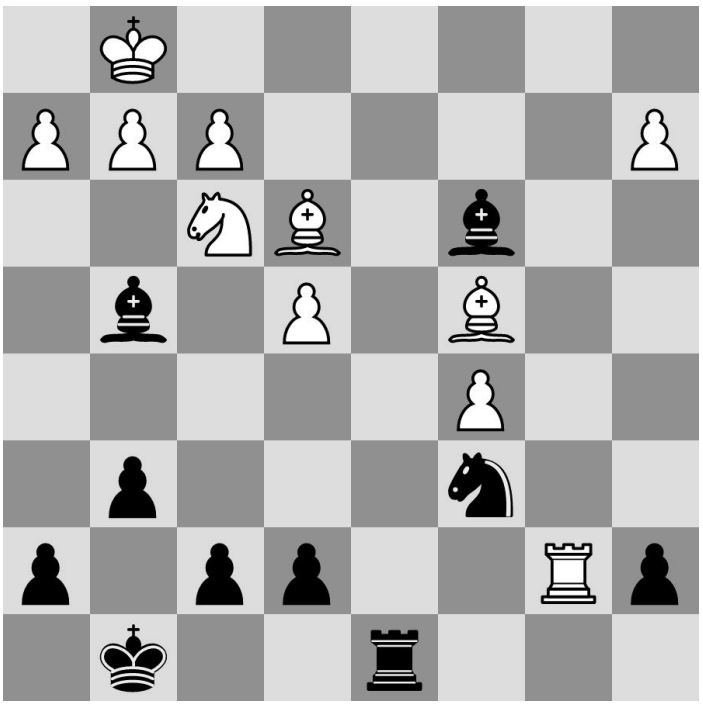

ŠACHOVÉ OKÉNKO

Úloha v tomto čísle by už leckomu moha dělat všelijaké problémy, jde v ní hlavně o jistý motiv. Jsem zvědavý, kdo na ni přijde, zas tak těžká není, jen trochu vybočuje ze spektra “typických” úloh ala “šach, šach, mat”. Jako nápověda může posloužit fakt, že je založena na jistém manévru, který vede forsírovaně k výhře.

J. M. Kleker

VTIP ZA STOVKU

Jdou takhle dva svišti po cvičišti v lehkém dešti.

První svišť povídá druhému: „Nechtěl bys být radši na letišti nebo pískovišti?“

Druhý svišť odpovídá: „Tvoje máma!“

Morfeus

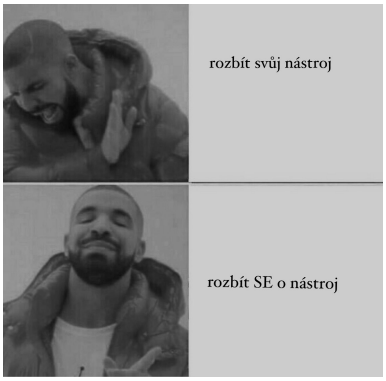

K U L T U R A,
K T E R O U S I N E N E C H A T U J Í T

Vzdělaný člověk, pro hudbu nadšený – homo musicus. Zde jest krátký výčet koncertů a představení, na které by snad rád zavítal.

Konzervatoř

- 2. 12. (sobota) – **Na synkopách Vánoc** – Big band (náměstí Svobody, 13:30)
- 3. 12. (neděle) – **Vánoční koncert Big bandu** (Děčín, 17:00)
- 4. 12. (pondělí) – **Adventní varhanní koncert** (sál Oáza, 18:30)
- 5. 12. (úterý) – **Koncert Jazzového comba a dixielandu**, křest CD (sál K, 17:00)
- 6. 12. (středa) – **Koncert třídy 4.A** (sál K, 18:00)
- 7. 12. (čtvrtek) – **Třídní přehrávka MgA. Hajíčkové** (sál K, 18:00)
- 11. 12. (pondělí) – **Adventní koncert** – Ansámbl Harmonie (OC Galerie, 18:00)
- 12. 12. (úterý) – **Koncert klavírní třídy doc. MgA. Friče** (sál K, 18:30)
- 13. 12. (středa) – **Koncert v Regionálním muzeu** – Rybovka (Rokokový sál, 19:00)
- 14. 12. (čtvrtek) – **Koncert ZUŠ Dubí** (sál Oáza, 18:00)
- 17. 12. (neděle) – **J. J. Ryba: Česká mše vánoční** (kostel sv. Jana Křtitele, 19:00)
- 18. 12. (pondělí) – **Vánoční koncert odd. zobc. fléten a klas. zpěvu** (Seumeho kaple, 18:00)
- 19. 12. (úterý) – **Předvánoční koncert** – trubači, (před)vánoční troubení (OC Galerie, 15:00)

Severočeská filharmonie

- 7. 12. (čtvrtek) – **Roman Janál** (baryton), dir. Petr Vronský (Krušnohorské divadlo, 19:00)
- 9. 12. (sobota) – **Hravé Vánoce s filharmonií** (sál Konzervatoře, 10:30)
- 13. 12. (středa) – **Filmové a populární melodie** (Zahradní dům, 19:00)
- 14. 12. (čtvrtek) – **Hradišťan & Jiří Pavlica** (housle), dir. Stanislav Vavřínek (KD, 19:00)
- 21. 12. (čtvrtek) – **Vánoční koncert**, dir. Michael Roháč (Krušnohorské divadlo, 19:00)

TepJazz

- 2. 12. (sobota) – **Rozálie** – koncertní one woman show (20:00)
- 8. 12. (pátek) – **Pocta Johnu Lennonovi** (19:00)
- 9. 12. (sobota) – **KvarteTones** – dívčí pěvecké kvarteto (20:00)
- 16. 12. (sobota) – **The Collective Abroad** – jazz (20:00)
- 22. 12. (pátek) – **TepJazzové Vánoce** (20:00)

Morfeus

S T E P N Í V L K

Jsem stepní vlk co vrací se zpět. Toulám se v písečných dunách. Tmavý oranžový písek vždy zahladil moje stopy. Vím odkud jdu, ale nemám ponětí kudy, cesty zpět není. Možná se vracím zpět, ale dokud moje stopy mizí a písečný dým houstne, existuje jen jeden směr - vpřed. A stejně tak jako je rovnováha vyvažována, je můj směr vždy relativní a je jen jeden - ten správný.
Míjím pyramidy, stopy civilizací, jediná jistota je, že na místě kde jsem, někdo byl také. Kam se vydal poté? Je nějaký cíl? Nebo existují jen duny a andělský zpěv, který je slyšet v noci, když poušť utichne? Volají mě, nejsem díky nim sám. Nebo jsem tak sám právě kvůli nim? Jsou tu, zní kolem, vzdalují se nebo se přibližují? A čemu?

Nic než písek neznám.
Duny se mění. Je děsivé, že místo kterým projdu, se za mnou mění v místo jiné. Jako vlny oceánu.
Jsem stepní vlk co vrací se zpět. Krajinou koster, pyramid, monumentů. Vracím se krajinou velkých činů někoho přede mnou. Jeden z mnoha vlků se vrací zpět. Zubožený, unavený - přesto jde.
Až se v písek obrátím, až mě pohltí vlny pouště, možná zjistím, že nic než poušť není, nebo že poušť není. Jsem vlk? Jsem jen vlček?
V chorálu nočních andělských zpěvů se vytí ztrácí. Vytí o pomoc. Není kdo by pomohl. V noci sním o tichu a ve dne stýskám po andělech. Nic nestojí ničemu.

Vojtěch

O (H Y P E R) K R E A T I V I T Ě

Znáte ten pocit, když vás něco napadne? Znáte ten pocit, když vás nakopne múza? Znáte ten pocit, když začnete tvořit něco nového? Znáte ten pocit, když tvoříte a jde vám to pěkně od ruky? Znáte ten pocit, když se ze vznikajícího výtvoru radujete? Znáte ten pocit, když se najednou při tvoření zaseknete a hlavu máte zničehonic úplně prázdnou? Znáte ten pocit, když v tu ránu dostanete úplně nový nápad? Znáte ten pocit, když zároveň s první věcí začnete pracovat na druhé? Znáte ten pocit, když tu první postupně opouštíte? Znáte ten pocit, když se do té druhé pustíte naplno? Znáte ten pocit, když to zase jde jako po másle? Znáte ten pocit, když se znovu zaseknete? Znáte ten pocit, když opět nanalézáte další inspiraci? Znáte ten pocit, když vás zčistajasna napadne zase něco dalšího? Tak znáte ho?

Morfeus

P R A V D A A L Á S K A

17. listopadu 1989 proběhl v ulicích Prahy pochod, který se změnil v protivládní demonstraci a vedl k politickým změnám v tehdejším komunistickém Československu. Pochod měl být veden z Albertova na Vyšehrad a cílem bylo připomenout 50. výročí pohřbu Jana Opletala, jenž byl zraněn při protiokupanských demonstracích v roce 1939 a na jejichž následky zemřel.V témže roce bylo popraveno několik studentů, mnoho odvlečeno do koncentračních táborů a také byly uzavřeny české vysoké školy. Tento den byl později ustanoven jako Mezinárodní den studentstva.

Studenti se také chtěli přihlásit k ideálům svobody a pravdy. Odbočili z povolené trasy na plánované Václavské náměstí, kde na ně již čekaly bezpečnostní jednotky. Ty však měli nejprve příkaz nezasahovat. Účastníci demonstrace, byli zablokováni, nemohli dál, tak se posadili na zem a zapálili svíčky. Dívky dávaly za štíty příslušníků Veřejné Bezpečnosti květiny jako znamení nenásilí. Přes prvotní rozkaz nezasahovat začala Veřejná Bezpečnost studenty bít obušky. Byli vyzváni k rozchodu, avšak jediné únikové cesty vedly skrze ně. Tímto způsobem byla demonstrace násilně rozehnána.

Všechny další činy vedly k rozpuštění komunistické vlády a zvolení vlády demokratické. Znamenalo to velkou životní změnu pro všechny. Svobodu (slova) - nezávislá média, možnost vystudovat a překročit hranice, zajistit větší dostupnost nedostatkového zboží, prostě vše, co nyní považujeme za běžné. A to díky nim.

V čele tehdejší revoluce stáli studenti, umělci a inteligence. I nyní, jakožto mladá generace, máme v rukou naši budoucnost. Jaká chceme, aby byla? Jak chceme, aby vypadalo naše okolí? Co můžeme dělat pro naše zlepšení, pro zlepšení místa kolem nás?

Jsme hudebníci a skrze hudbu můžeme předávat mnohé dál. Neverbálně něco sdělit. Můžeme skrz hudbu, ale i naše bytí šířit dobro, nebo se o to alespoň snažit. Mnozí z nás budou pravděpodobně učit. Vychovávat a ovlivňovat budoucí generaci. Leží na nás díky tomu určitá míra zodpovědnosti. Vezměme to v potaz.

Jsme umělci, ale především lidé. Nezapomínejme na to.

Jak řekl Václav Havel: *Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.*

A já mu věřím.

Athéna